

Hoofdstuk 2 Een uitverkoren kind

Het is in de vijftiger jaren dat in het dorp Bugiri in Boven-Oost Ghana een jongen wordt geboren. Hij krijgt de naam Akayuri, dat 'Geennaam' betekent. De jongen krijgt deze naam omdat in die tijd veel kinderen sterven aan allerlei ziekten of door gebrek aan medische voorzieningen of slechte hygiënische omstandigheden. Anatu, de moeder van Geennaam, heeft dan ook heel wat van haar kinderen geboren zien worden en zien sterven. Men gelooft dat steeds hetzelfde kind geboren wordt en overlijdt. Dit volk heeft haar eigen geloofsrituelen. Zo geeft men kinderen vaak merktekens, meestal drie sneden aan elke kant van het gezicht. Mochten de goden het kind terughalen en opnieuw geboren doen worden, dan kan de moeder het kind herkennen aan zijn merktekens. Dit zal de goden weerhouden om het kind tot zich te roepen. Door dit jongetje Geennaam te noemen wordt het kind tegengehouden om te sterven. Zo blijft hij in leven en zal bij hen blijven wonen.

1 september 2016

Lieve vrienden,

Bovenstaand is een stukje uit mijn boek. Al lezend kunt u ontdekken wie Geennaam is en waarom hij een uitverkoren kind is. De promotie voor de verkoop is begonnen. Marianne Loggers, die me hielp bij het schrijven helpt ook nu weer door krantenartikelen te schrijven over mijn boek. Ons thuis front committee is actief aan de slag om bekendheid aan dit boek te geven en de verkoop op gang te brengen. Inmiddels zijn er al boeken besteld. De uitgever gaat pas drukken als er minstens 15 boeken besteld zijn. Daarom is het boek nu al te bestellen bij www.freemusketeers.nl en vanaf 13 september te koop bij de reguliere boekwinkel of via www.bol.com ISBN nummer: 9789048440238. Het is ontzettend spannend om dit boek uit te geven en ik ben benieuwd hoe de reacties zullen zijn.

Dagelijks ben ik bezig boeken te maken. We hebben net weer een projekt afgerond waar 15 mensen werkten aan de vertaling van 9 leerboeken in drie verschillende talen. Een serie van 6 boekjes is klaargekomen voor het kleuteronderwijs. Voor het ontwerp had ik de verantwoording, een vrijwilligster uit Oostenrijk deed al het graphische werk en een juf en spreker van die taal hielp mee om de woorden en zinnen goed te krijgen. De 9 leerboeken horen bij een goed gesponsord projekt voor het Ghaneze aanvullende onderwijs voor kinderen die niet naar school gaan. De boekjes voor het kleuteronderwijs heeft geen sponsor en voor deze boeken moeten we zelf op pad om deze boekjes voor de verkoop aan te bieden. De klanten waar we onze hoop op stellen zijn de District kantoren voor het basisonderwijs. We gaan deze kantoren bij langs en vertellen waarom we deze boekjes gemaakt hebben. Goede lezers raden veel en als we de kinderen bereiken in hun eigen taal zien ze op een plaatje bijv. een hond en kunnen meteen het woord raden —als het in hun eigen taal is. Hun aandacht kunnen ze dan richten op de letter die geleerd wordt. Tot op heden zijn er geen boeken voor kleuters in hun eigen taal. Ze leren de letters van het alfabet, maar moeten ook de woorden nog leren: A voor appel, I voor inkt. Dit zijn een paar rare voorbeelden, want een appel of inkt zijn voor de meeste kleuters hier onbekend. Toch staan ze in hun engelse boeken.

En zo heeft de verkoop opeens alle aandacht: mijn eigen boek en de boeken die op mijn kantoor gemaakt worden.

*Een hartelijke groet,
Michael en Hanneke Awimbilla*

Ik raak er steeds meer van overtuigd: het zal mijn taak worden om een project voor lees- en schrijfonderwijs op te gaan zetten, zodat de mensen zelf de Bijbel kunnen gaan lezen. Misschien kunnen we ook andere boekjes maken, om hen te helpen de schepping en alles wat daarin is beter te leren kennen. Ik zie het nu duidelijk voor me: het zal een overweldigend grote taak zijn. Maar ik heb beslist niet de pretentie dat ik de situatie in een keer zal kunnen veranderen. Het zal geleidelijk aan gedaan moeten worden en vooral... samen met de mensen. Eerst zal ik zelf nog veel moeten leren om goed met de Dagomba te kunnen overleggen en samen te werken. Het is zoals de oude Dagomba het in een spreuk uitdrukken: "*Biela, biela n-daa nam wobiga.*" Er gaan jaren overheen voordat een olifant volgroeid is.